

MENKIBE: Ev Sahibi Ölünce...

Seyyid Fehim hazretleri, Peygamberimizin torunlarından olup, büyük bir âlim idi. 1895’de vefât etti. Her yıl bir kere, Müküs’ten Van’a gelir, bir iki ay kalırdı. Sevdikleri toplanır, sohbetlerinden faydalanırlardı. Çok defa, kendisini çok seven, mahkeme başkâtibi Ahmet beyin evinde misâfir olurdu. Bir sene, Ahmet bey hacca gitmişti. Fakat yine onun evinde kaldı. Bir gece yarısı, yakınlarından birini çağırdı:

- Arkadaşlarını uyandır! Şimdi buradan çıkıp, falan eve gideceğiz, buyurdu.
- Efendim, gece yarısı gitmek ayıp olur. Yarın gitsek olmaz mı?
- Hayır, şimdi gideceğiz. Hem Ahmed beyin oğullarına da haber ver!

Oğulları gelip yalvardılar ve dediler ki;

- Efendim, bir kusur yaptık ise af buyurun! Bizden ayrılmayın. Babamız işitince yüreğine iner. Biz de ona ne yüzle cevap verebiliriz. Lütuf ediniz, ihsân ediniz! Kabahatimizi bağışlayınız dediler. Çok göz-yaşı döktüler.
- Hayır, sizden çok razıyım. Bize her hizmeti, fazlası ile yapıyorsunuz. Sizlere duâ etmekteyim. Fakat, şimdi gitmemiz lâzım!
- Emir buyurduğunuz gibi olsun, dediler.

Gece yarısı, sevdiklerinden bir başkasının evine göç ettiler. Ertesi gün oğlu Muhammed Emin efendi, Ahmet beyin oğullarının pek çok üzüldüklerini söyledi:

- Babacığım o evde sabaha kadar kalsaydık ne olurdu?
- Oğlum, şimdi kimseye söyleme! Bu gece Ahmet bey, Mekke-i mükerrermede vefât etti. Ev, yetim evi oldu. Mal mirasçılara kaldı. Evvelce her şeyi kullanıyor, yiyip içiyorduk. Çünkü, Ahmet Bey’in seve seve helâl ettiğini biliyordum. Şimdi ise tanışmadığımız mirasçılarının hakkı olduğundan, bir şeyi kullanmak câiz olmaz, haram olur. Kul hakkından kaçınmak için acele ayrıldım.

Bir ay sonra hacılar döndü. Herkes geldi. Ahmet bey gelmedi. (Bir gece yarısı, Mekke’de öldü) dediler. Hesap ettiler. Tam, Seyyid Fehim efendinin evden ayrıldığı gece yarısı idi.

Kaynak: Gençlerin Rehberi